

Слово про слово

НА ПОЧАТКУ БУЛО СЛОВО...

ВСЕУКРАЇНСЬКА ХРИСТІЯНСЬКА ГАЗЕТА

WWW.SLOVOPROSLOVO.INFO

Духовно-просвітницьке видання

Січень-Лютий 2019 № 1 (70)

Вибори – 2019: кого обирати?

Із наближенням президентських, а за ними й парламентських виборів усе більше християни ставлять собі запитання: «За кого ж віддати свій голос?», «Хто гідний бути обраним на високі державні посади?» Погоджуюся, в часи передвиборчих перегонів не так просто розібратися і правильно зорієнтуватися у десятках програм тих, хто «йде у владу». Запропоновані стратегії кандидатів краща одна від іншої. Дебати, реклама, ефіри – все спрямоване на те, щоб завоювати симпатії виборців. Передвиборчі перегони та критика спричиняють протистояння і навіть суспільну тривогу.

Згідно з Конституцією України кожному з нас надане право брати участь у виборах. Така участь є добровільною справою кожного. «Громадяни мають право... вільно обирати і бути обраними до органів державної влади та органів місцевого самоврядування» (Стаття 38).

Як християни, ми покликані дбати про нашу земну країну, в якій Бог визна-

чив нам жити і служити.

«Отже, над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій побожності та чистості. Бо це добре й приємне Спасителеві нашо-му Богові, що хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до пізнання правди» (1 Тим. 2:1-4).

Християни – свідомі громадяни країни, тому передусім вони моляться, щоб правильно і відповідально перед Богом зробити вибір щодо кандидатів у владні крісла.

Біблія каже: «Немає влади, як не від Бога, і влади існуючі встановлені від Бога» (Рим. 13:1). Це означає, що Бог контролює процеси зміни влади. «Він змінює часи та пори року, скидає царів та настановляє

царів» (Дан. 2:21). Всяка влада від Бога, але слід пам'ятати: не всяка влада Божо. Саме тому, обираючи, необхідно виявляти не тільки громадянську, а й передусім християнську свідомість та відповідальність.

Яким же критеріям, з християнської точки зору, мають відповідати кандидати на державні посади? Наші цінності визначають наш вибір.

Але про що насамперед слід пам'ятати християнам, обираючи владу?

Свобода віросповідання

У Конституції України зазначено: «Кожному гарантується право на свободу думки і слова, на вільне вираження своїх поглядів і переконань» (Стаття 34).

«Кожен має право на свободу світогляду і віросповідання. Це право включає свободу сповідувати будь-яку релігію або не сповідувати жодної, безперешкодно відправляти одноособово чи колективно релігійні культи і ритуальні обряди, вести релігійну діяльність» (Стаття 35).

Право жити вільно дане кожному Богом. Люди, що при владі, покликані забезпечити це право. Будь-яке насилля, диктат, тоталітаризм є злочином і не відповідає Божому задуму щодо гідного життя людини у соціумі. Свобода коштує досить дорого і її варто цінувати. Під час виборів особливо варто про це пам'ятати новому поколінню християн, які не зазнали переслідувань за часів Радянського Союзу.

Церква Христа пам'ятає різні періоди свого існування, часи жорстоких переслідувань і часи свободи. Бог допускає до влади і кривавих диктаторів, і людей, які прихильно ставляться до віруючих, і щиро віруючих християн. Проте, обираючи владу, слід пам'ятати, що наші інтереси перш за все в тому, що ми використовуємо свободу як можливість для проповіді Євангелія і поширення Царства Божого: «...хай святиться Ім'я Твоє, хай прийде Царство Твоє» (Мт. 6:9-10).

В умовах свободи Церква Христа отримує значні можливості служити усім людям. Свобода в Україні сприяє безперешкодному служінню Церкви упродовж останніх років. Наша країна здобула свободу і незалежність, у тому числі і релігійну. Рівність усіх релігій, можливість вільно сповідувати віру, звершувати служіння, позитивно впливаючи на суспільні процеси, – це є незаперечним надбанням країни і благословенням для християн в Україні. Тому, обираючи владу, ми обираємо тих, хто цінує свободу і готовий її забезпечувати й надалі.

Продовження статті на сторінці 2

Християнські ідеї в історії української політичної думки

завдяки вченню Ісуса Христа. Христос змінив розуміння політики як такої. Його морально-етична система та вчинки кинули виклик її темній стороні. Було б наївністю стверджувати, що політика стала за своєю суттю християнською, втім відбулася помітна її гуманізація.

Для прикладу, взяти хоча б один із базових принципів сучасної демократії – народовладдя. Саме Ісус заклав революційне на той час розуміння того, що не народ служить правителю, а правитель народу. Ісус був царем-слугою і наказав слідувати Його прикладу (Мт. 20, 25-28). Цей принцип глибоко вкоренився в політичну культуру протестантського Заходу, тому слово «міністр» – одна з найвищих державних посад – означає «слуга».

Можна однозначно стверджувати, що чим більше в національній культурі біблійної істини, тим прогресивніший політичний лад. У цьому відношенні порівнювати Україну з розвинутими демократіями західних країн недоречно. А ось на фоні нашого східного сусіда ми виглядаємо не так вже й погано. Українські церкви внесли чимало конструктиву в націотворчі і державотворчі процеси. Цього не скажеш про російське православ'я, яке завжди було інструментом у руках держави і неспроможне на гостру пророчу критику імперської політики.

Зробімо невеликий екскурс в історію української політичної думки, щоб переконатися в тому, що державні і церковні діячі різних епох зробили чималий внесок у покращення морального клімату політики і розбудову української державності.

Продовження статті на сторінці 2

Як бути людьми істини у світлі фальшивих новин?

безпосередньо стосується всіх християн, адже живемо у світі, який має альтернативний погляд на правду ще з часів Едемського саду.

Зростаюча проблема неправдивих новин надає пасторам та церковним лідерам чудову можливість вчити та закликати християн бути розважливішими щодо інформації, яку вони споживають. Ми повинні допомогти людям мислити про світ, у якому вони живуть, критичніше.

Не все є правдою тільки через те, що воно задовольняє наші вподобання. Не все є неправдою тільки через те, що воно не задовольняє наші вподобання. Як християни, віримо в надприродні речі, але це радикальним чином відрізняється від віри в брехню. Потрібно пам'ятати, що те, що ми називаємо «доброю новиною» (що Бог став плоттю, народився від діви, прожив безгрішне життя, помер, воскрес із мертвих), світ називає «фейковою (неправдивою) новиною». Той факт, що нас знають як «віруючих», говорить нам про те, наскільки наша ідентичність пов'язана з прийняттям таких речей, які інші люди не приймають. Наша вічність залежить від нашої віри. Але вірити потрібно відповідально.

Що маємо робити у зростаючому потоці фальшивих новин, щоб не стати частиною цієї руйнівної повені, яка змиває за собою порядність у нашій культурі? Як можемо жити згідно із закликом апостола Павла у Посланні до філіп'ян 4:8: «Наостанку, браття, що тільки правдиве, що тільки чесне, що тільки праведне, що тільки чисте, що тільки

Продовження статті на сторінці 4

Фейкові новини – це одна з найактуальніших тем у нашій культурі. Коли одна з топових новин на USA Today розповідає про те, що у когось виглядає спідня білизна, ми розуміємо як низько впали медіа. Але фейкові новини – це не лише проблема медіа-індустрії чи сучасної культури. Це виклик, який

Християнські ідеї в історії української політичної думки

Українське Середньовіччя

Почнемо з українського Середньовіччя. Ярослав Мудрий, правління якого знаменувало найбільший розквіт Київської Русі, дає настанову своїм синам, намагаючись попередити внутрішній розбрат: «Якщо будете жити в любові між собою, Бог буде у вас...». Його сучасник Іларіон, майбутній митрополит Київської Русі, у період між 1037 та 1050 роками написав «Слово про закон і благодать», у якому встановлює взаємозв'язок між законом та істиною та покладає надії на Бога у справі розбудови руської державності. Видатною пам'яткою цього періоду є також «Повчання дітям» Володимира Мономаха, морально-етичне вчення, що ґрунтується на християнських істинах.

XVIII століття

Українська Конституція Гетьмана Пилипа Орлика 1710 року, одна з перших європейських конституцій Нового часу, мала глибоке християнське наповнення. В її Преамбулі можна знайти дуже цікаву інтерпретацію історії України: «В ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, Бога в Трійці Святій славімого. ... Дивний і незбагненний у долях своїх Бог, милосердний у довготерпінні, справедливий у покаранні, як завжди від початку світу, на праведному мірили правосуддя свого – одні держави і народи возвеличує, а інші за гріхи і беззаконня – упокорює, одні поневолює, інші – звільняє, одні підвищує, інші – понижує. Так і стародавній хоробрий козацький народ, що раніше називався козарським, спочатку був піднесений славою безсмертною, розлогими володіннями та лицарськими відвагами... Згодом той самий праведний Суддя – Бог за неправди та беззаконня, що збільшувалися, численними карами покарав той народ козацький, понизив, упокорив і звергнув, а наостанок зброєю держави Польської через польських королів ...уярмив».

Сучасник Пилипа Орлика філософ Григорій Сковорода збагатив українську політичну думку християнським розумінням природи людини, її цінності, самопізнання, рівності і свободи.

XIX століття

Радянська пропаганда ліпила з Тараса Шевченка поета-атеїста, але він був глибоко віруючою людиною, хоча й дозволяв собі неприпустиму, як для XIX століття, критику церкви і сміливі суперечки з Господом. З точки зору християнської спадщини великого поета найцікавішими

є «Давидові псалми». Повторюючи за Давидом, Тарас Шевченко засуджує утиски, неправду, грабунок з боку можновладних і багатих. У нашій корумпованій дійсності подібна християнська критика, яка пронизує всю творчість Кобзаря, повинна лунати дуже голосно. Втім, її майже не чути. В інших творах Тарас Шевченко викриває протигне Богу рабське мислення, національні комплекси і російське самодержавство.

Микола Костомаров у своїй праці «Закон Божий. Книга буття українського народу» звертається до Біблії, щоб довести, що всяка влада походить від Бога й не може бути абсолютною, самодержавною. Він вбачає за свободолобністю українського народу провидіння Боже. Трактат також містить цілу низку прогресивних положень політичного характеру.

XX століття

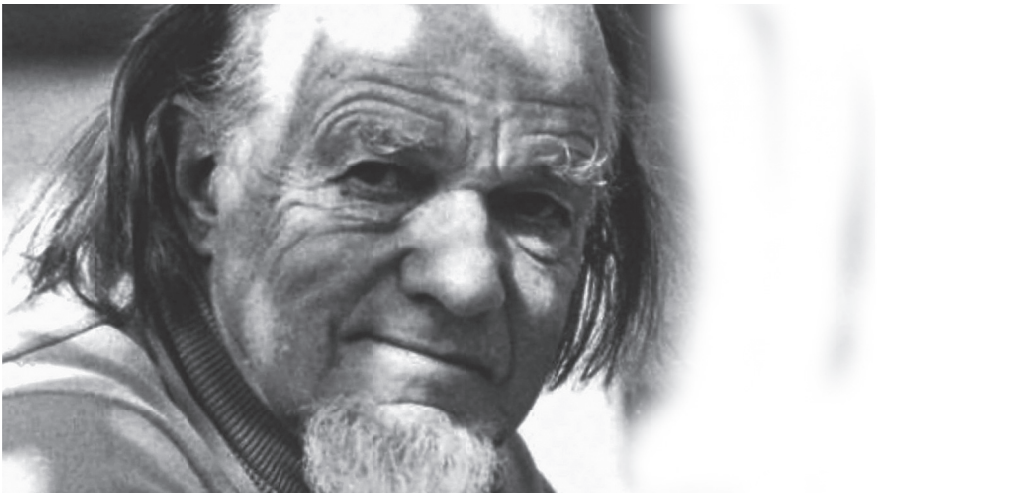
Ідеолог українського консерватизму В'ячеслав Липинський аналізує причини поразки Української Революції 1917–1921 років крізь призму християнського світогляду. Він вказує на українські національні вади і антихристиянський характер багатьох панівних у той час ідей. Ось фрагмент із його праці «Листи до братів-хліборобів»: «Релігія християнська, що ... витворила нову культуру і нові держави, здатна ще й нашу Україну відродити та з руїни большевицької Державу Українську сотворити».

Андрей Шептицький, митрополит УГКЦ, відіграв функцію духівника і беззаперечного морального авторитету для українського народу. Він був виразником національних прагнень українців, водночас намагався попередити патріотичний рух щодо шовіністичних крайнощів і надати йому християнського змісту. Митрополит звертає увагу на необхідність повернення до простих біблійних істин, які мають потенціал стати фундаментом «української державної хати».

Сьогодні потрібно наново осмислити все раніше сказане, адаптувати до реалій сьогодення і поглибити новим, ще змістовнішим християнським розумінням політичних процесів в українському контексті. А якщо ні, то святе місце порожнім не буває. Будуть інші інтерпретації на кшталт макіавеллізму, марксизму чи ніцшеанства. Україна вже сповна відчула на собі дію цих фальшивих ідей.

cqu.org.ua

Френсіс Шефер – місіонер серед інтелектуалів

30 січня виповнилося 107 років від дня народження одного з найбільш провідних християнських апологетів XX століття Френсіса Шейфера. Його ще називають «місіонером серед інтелектуалів», тому що він глибоко осмислював ідеї та тенденції історії, даючи такий ґрунтовний аналіз тогочасних явищ, що і сьогодні його слова не втратили своєї актуальності. А 37 років тому, 31 січня 1982 року, він промовив знакову проповідь на тему «Християнський маніфест» у пресвітеріанській церкві Корал Рідж (США).

У своїй проповіді Шейфер повторює ключові ідеї зі своєї однойменної книги 1981 року. Він протиставляє цілісний християнський світогляд, кінцевою реальністю в якому є Бог-Творець, матеріалістичному світогляду, який ставить наріжним каменем усього, що існує, матерію та випадковість. Він подає ці дві світоглядні моделі як такі, що взаємно виключають одна одну і не можуть співіснувати разом. Проблема другого світогляду в тому, що, відрікшись від Бога, людина почала сповідувати гуманізм, тобто зробила сама з себе центр та мірило усіх речей. Гуманізм, який за основу має не Бога, а людину, зрештою приводить до того, що цінності стають відносними і такими, що залежать від їхньої утилітарної корисності у конкретно взятій ситуації – тобто зникають будь-які абсолютні.

Одним із найгучніших понять сьогоднішнього світу є «права і свободи людини». Френсіс Шейфер показує історично, що ця концепція народилася у християнській Америці. Незважаючи на те, що не усі батьки-засновники Сполучених Штатів були християнами у повному розумінні цього слова, усі першоджерела американського правового устрою прийняли з усвідомленням того, що існує Бог, від Якого люди і отримують

грають» з християнами і гарантують «покращити життя вже сьогодні», – ми розуміємо, що це не більше, як передвиборча тактика. Ми не можемо проміняти біблійні переконання на дешеві матеріальні обіцянки.

Моральні чесноти людей, які йдуть у владу

Справедливість, чесність, порядність, щирість, уважність, безкорисливість – необхідні риси характеру людей, які покликані приймати важливі рішення на рівні держави. Адже Бог завжди благословляє порядних людей у владі. *«Вибери з-між усього народу людей здібних, богобоязливих, людей надійних, некористолюбних, та й постав їх над ними» (Вихід 18:21).*

Слід зважати на те, наскільки кандидат готовий зважати на рани суспільства: алкоголізм, наркоманію, ігроманію, поширення аморальності тощо, усе те, що руйнує моральні устої суспільства.

Згідно з Біблією влада має відзначатися мудрим керівництвом, зупиняти злочинців, забезпечувати справедливе правосуддя (Рим. 13:2-4). Влада чесно бере відповідальність за важливі процеси розвитку країни, системно впроваджує необхідні зміни і дбає про людей. *«Цар утримує край правосуддям, а людина хабарна руйнує його» (Пр. 29:4).*

У минулому Бог попереджав Ізраїль про умови вибору «президента» (Повт. 17:14-20). Ми живемо у світській державі, і в наших умовах здається це неможливим, але як

ті невід'ємні права на життя, свободу, власність та пошук щастя, які ми усі так сильно цінуємо. Критикуючи безбожний гуманізм, який поставив людину на місце Бога, Шейфер говорить: «Можна з математичною точністю сказати, що ти ніколи не будеш мати свободу, якщо вона заснована на суб'єктивному виборі кількох людей, зумовленому обставинами даного часу».

Пояснюючи свою тезу, він демонструє, як суди США сьогодні займаються законотворчістю: постанови судів виносять рішення про свободу віросповідання, легальність абортів, молитви в школах та інші питання у той час, коли є легітимний виборний орган, який повинен творити закони та виражати волю народу, з якого складається дане суспільство.

Вихід із ситуації апологет вбачає лише у поверненні до розуміння того, що над цим світом панує Бог. Він стверджує, що «консервативний гуманізм не кращий за ліберальний гуманізм». Суть питання полягає у тому, хто або що стоїть у кінцевій реальності – Бог та Його Слово чи матерія і випадковість. Християн же Шейфер закликає до повернення до справжньої духовності, коли «Христос є Господом усього мого життя, що означає, що Він є Господом не лише мого релігійного життя, але і моєї професії і моїх громадянських обов'язків».

Роботи Френсіса Шейфера можуть допомогти і сучасним українським християнам розібратися, у яких ідеях ми сьогодні «варимось» і як повернути наше суспільство до здорового глузду та біблійних цінностей.

cqu.org.ua

Вибори – 2019: кого обирати?

Початок статті на сторінці 1 Відповідність програм кандидатів Біблійним цінностям

Успішний розвиток країни бере свої витoki із духовних джерел. Соціальний, культурний, економічний, політичний прогрес країни залежить від панівних духовно-моральних цінностей.

Сьогодні Україна декларує свою духовну значимість, вказуючи на багатовікову християнську спадщину. Ми як християни зацікавлені в тому, аби духовні основи держави базувалися на правильних моральних засадах.

Духовна необізнаність, безпринципність або відверте відступництво від Божих законів кандидатів на високі посади є сигналом для християн утриматися від їх підтримки.

Біблія каже: *«Благословенням праведників підноситься місто, а устами безбожних руйнується» (Пр. 11:11).* Важливо, щоб у таких важливих сферах суспільного життя, як сім'я, виховання дітей, освіта, трудова етика тощо державні мужі демонстрували здорові, високі моральні стандарти, що відповідають Божим законам і не суперечать законам людського буття. Натомість різного роду збочення, які суперечать Слову Божому, вважаємо небезпечними, антибіблійними, а людей, які їх пропагують чи підтримують, не гідними влади.

Відомо, що у минулому більшість провідних країн світу досягли економічного процвітання та добробуту в першу чергу завдяки людям, які розбудовували країни згідно із Божими законами.

Такий критерій у виборі допоможе нам розрізнити дешевий популізм від серйозних духовних переконань тих, хто бореться за право обіймати державні посади в Україні.

Варто дізнатися, яке ж бачення кандидати мають у питаннях віри, моралі, Церкви, духовної розбудови країни. На жаль, ці питання часто взагалі не висвітлюють або ж свідомо про них не говорять.

Небезпека атеїстичних ідеологій

«Безумний говорить у серці своїм: нема Бога!» (Пс. 14:1).

Сімдесят років безбожжя й атеїзму довели Радянський Союз до розпаду. Омріяний «рай» без Бога не вдалося збудувати. Наслідки такого курсу політиків, які відводили український народ від Бога, країна пожинає ще й досі.

Християнин, який допомагає безбожнику-атеїсту «прийти до влади», – чинить гріх. Ми не можемо віддавати голос за тих, хто дотримується безбожної ідеології (комуністичної, неомарксистської, сатанізму тощо). Ми розуміємо, що такі люди будуть руйнувати країну, навіть якщо вони здібні професіонали.

І навіть якщо у своїх програмах вони «за-

християни ми молимося і хочемо бачити людей, які максимально відповідають таким Божим критеріям.

Професійність і досвід у управлінні

Сьогодні у суспільстві великий попит на «нові обличчя» в політиці. І багато «нових» готові прийти до влади. Однак слід пам'ятати, що не кожна людина, яка претендує на відповідальні державні посади, має необхідний досвід і здібності у сфері управління. Не кожен може бути керівником на рівні держави.

Популізм і амбіції кандидатів не варті того, щоб християнин втратив пильність і розуміння реальної ситуації. Нам необхідно зберігати духовну тверезість і виваженість. Ми самостійно перед Богом робимо свій вибір як християни, не продаємо свого голосу і не помножуємо корупції та хабарництва.

Сьогодні посилюємо молитви і знову беремо духовну відповідальність за долю і розвиток нашої країни. Бог усе контролює і наперед знає, хто керуватиме нашою державою. Однак наша участь у цьому теж неабияка, бо ж, аби зробити правильний вибір, потрібно відповідально ставитися до цього питання і можновладців вибирати за критеріями, що відповідають Божому Слову.

Тому церкви у 2019 році щоп'ятниці мають піст і молитву за нашу державу.

«Боже Великий, Єдиний, нам Україну храни! Волі і світу промінням Ти її осіни».

Валерій Антонок

Хто він для тебе?

У захопленому приміщенні СБУ міста Донецька Василя не били, як багатьох інших. Російські військові все намагалися зрозуміти: “Хто він тобі, навщо ти за ним поїхав?”. І не могли повірити, що Василь ніколи не знав особисто українського солдата, за яким поїхав через лінію фронту.

Щойно завершилася бійня під Іловайськом, один з уцілілих військових ЗСУ завалив себе камінням в лісопосадці і час від часу включав свій мобільний, щоб його сигнал спіймали ті, хто міг би допомогти.

Сигнал дійшов до українських військових. Почали терміново шукати місцевих, які могли б перетнути лінію фронту, забрати солдата і перевезти на вільну територію. Погодився мешканець міста Добропілля, Євген. Він попросив допомоги у свого друга, Василя. Обидва чоловіки – парафіяни протестантської церкви з невеликого шахтарського містечка. Сім’ї, робота, нормальне життя здорових людей. Зовсім поруч палала війна. Чи то їхня війна?

Василь і Євген сіли в “Запорожець” і поїхали. Вони знайшли солдата, він

був ще живий. Надали першу допомогу, переодягли.

Після цього повернулися назад, Василь отримав підроблені документи для солдата і виїхав на захоплену землю знову – забирати хлопця до своїх. Євген мав залишитися на українській території і коригувати маршрут Василя. Разом із солдатом той проїхав всі блок-пости бойовиків, ... майже. На останньому пропускному пункті їх зупинили зрадники – колишні бійці донецького “Беркута”, які щось запідозрили і після допиту чоловіків затримали.

Василя і українського солдата відправили у будинок, в якому раніше знаходилося донецьке СБУ, звідки мало хто виходив живим.

“Хто він тобі, чому ти поїхав за ним?” – “Ніхто, я взагалі його не знаю. Христос звелів рятувати узятих на смерть”. Подив російських “кураторів” був настільки сильним, що полонених не чіпали. Їх посилали копати окопи, але не били, не кували, не розстрілювали. Через кілька місяців їх обміняли і чоловіки повернулися додому.

Одні з багатьох невідомих праведників Царства Божого.

Книга Притч, Біблія: “Рятуй узятих на смерть, і не вже відмовишся від приречених на вбивство?”.

Денис Гореньков

Розмова в літаку

В літаку атеїсту випало місце поряд із маленькою дівчинкою, до якої він звернувся з такими словами:

– Чи не хочеш поговорити? Якщо завести мову зі сусідом, політ мине швидше.

Дівчинка, яка саме починала читати книжку, запитала

незнайомця:

– Про що Ви хотіли б поговорити?

– Ну, не знаю. Можливо, про те, чому не існує ні Бога, Раю чи пекла, ні життя після смерті, – відповів атеїст, самозадоволено усміхаючись.

– Добре, – сказала дівчинка. – Це може видатися цікавою темою, але спочатку дозвольте поставити Вам одне запитання. Кінь, корова і олень їдять одну і ту ж їжу – траву. Але в оленя послід нагадує маленькі гранули, корова випускає плоскі паляниці, а кінь – тверді кульки. Як Ви думаєте, чому так? Атеїст, явно здивований, задумався, а потім каже:

– Хм, поняття не маю.

На що мала відповіла:

– Ви дійсно вважаєте, що достатньо кваліфіковані, щоби вести розмову про Бога, Рай, пекло і про життя після смерті, якщо Ви нічого не знаєте навіть про послід?

Після того відвернулася і взялася читати свою книжку.

Елеонора Шифріна, Єрусалим.

Який родовід хотіли би мати ви?

Один з інститутів США вивчив родовід п’яти поколінь людей за сто п’ятдесят років життя. Макс Джукс був атеїстом і одружився на аморальній жінці. Жив 150 років тому. За цей час їхніми нащадками стали 1260 людей, з яких:

- 310 померли в бідності,
- 150 були злочинцями,
- 7 виявилися вбивцями,
- 100 п’яницями,
- половина жінок стали повіями.

Інша людина, Джонатан Едвардс, проповідник, філософ, одружився на богобоязливій дівчині. Його нащадки, 1394 людей:

- 13 з них були президентами коледжів,
- 65 – професорами у навчальних закладах,

- 3 сенатори,
- 30 суддів,
- 100 адвокатів,
- 60 лікарів,
- 60 авторів,
- 1 віце-президент США,
- 80 стали державними чиновниками,
- 295 – губернаторами.

Так по-різному склалася доля п’яти поколінь людей.

Скажіть, який родовід ви хотіли б мати для своїх дітей? Поки ми живі, ще є можливість все виправити! Можна прийти до Бога і дати їм спадщину другої людини з цих історій. Потрібно почати зі себе! Так. Свій родовід ми вже не змінимо. Але можемо бути першими, хто дасть іншу спадщину нашим дітям, внукам і далі по роду.

НОВИНИ

На форумі в Давосі домовилися забезпечити комфортні умови для ЛГБТ

На цьогорічному форумі у Давосі сім транснаціональних компаній (Microsoft, Deutsche Bank, Omnicom, Accenture, EY, MasterCard, та Salesforce) домовилися разом забезпечувати комфортні умови для ЛГБТ у всіх сферах життя. У рамках цієї кампанії була представлена постійно діюча тематична панель, модерував яку ведучий CNN International Пічард Квест.

Мішель Бачелет, нинішній Верховний комісар ООН з прав людини, сказала, що сподівається на тиск від великих корпорацій на всі країни, щоб вони прийняли антидискримінаційне законодавство або «змінити неадекватні закони в краху сторону».

Це означатиме не тільки поступове збільшення частки ЛГБТ серед працівників цих корпорацій (що може означати пряме квотування), а також вплив ТНК на національні уряди з метою ухвалення відповідного законодавства.

Мова іде не просто про лобізм, а про пряме втручання транснаціональних компаній у внутрішні справи суверенних держав з метою зміни їх законодавства.

Запроваджено нову процедуру реєстрації релігійних організацій

Набув чинності закон, який запроваджує “єдине вікно” для реєстрації релігійних організацій, змінює вимоги до переходу в іншу конфесію та зобов’язує всі релігійні організації перереєструватися.

Створюється «єдине вікно» для подання релігійними організаціями документів на реєстрацію.

Це вирішить багаторічну проблему «подвійної» реєстрації релігійних організацій, які спочатку реєстрували статисти в Мінкультури, обласних державних адміністраціях чи КМДА, а потім повинні були звертатися до державного реєстратора. Тепер одночасно з реєстрацією статуту органи у справах релігій будуть здійснювати державну реєстрацію та вносити відповідні відомості до Єдиного державного реєстру юридичних осіб.

Місцеві державні реєстратори втратили повноваження реєструвати релігійні організації.

У тому числі виконавчі органи місцевих рад, нотаріуси, ЦНАПи теж тепер не можуть здійснювати державну реєстрацію релігійних організацій. Зокрема, вносити дані до державного реєстру про зміну керівника релігійної організації. Тобто до моменту фактичного запуску “єдиного вікна” перереєстрацію жодної релігійної організації буде неможливо здійснити на практиці.

Трамپ засуджує прийняті в Нью-Йорку рішення щодо абортів

5 лютого, під час Щорічного звернення до нації “State of Union”, президент США Д. Трамп різко засудив ухвалене у Нью-Йорку рішення щодо можливості проведення абортів на будь-якій стадії, а також останню ініціативу губернатора Вірджинії щодо можливості вбивства дитини в перші хвилини після народження.

Президент Д. Трамп пообіцяв найближчим часом внести до Конгресу законопроект про заборону на національному рівні проведення абортів на пізніх термінах.

В Нью-Йорку легалізували аборти на будь-яких термінах вагітності

У вівторок, 22 січня 2019 року, у Сенаті Нью-Йорка було схвалено скандальний законопроект, який лобювався демократами з 2006 року, передає New York Post. Депутати Демократичної партії запропонували революційну зміну до законодавства – легалізувати аборти на будь-яких термінах вагітності аж до народження дитини.

Віднині аборти на пізніх термінах легальні, якщо дитина має фізичні вади або коли вагітність є загрозою здоров’ю матері. Умовою для проведення абортів на будь-якому терміні вагітності буде професійність лікаря, підтверджена ліцензією. Такий крок Сенату Нью-Йорка усуває питання моралі і людяності, перетворюючи аборт на медичну процедуру, право на яку закріплене Законом про репродуктивне здоров’я: «Кожна особа, яка завагітніє, має фундаментальне право вибирати: пройти через весь термін вагітності, народити дитину або зробити аборт, відповідно до цієї статті».

Як бути людьми істини у світі фальшивих новин?

Початок статті на сторінці 1

любе, що тільки гідне хвали, коли яка чеснота, коли яка похвала, думайте про це!»?

Ось декілька речей, які може робити кожен із нас:

1. Ніколи не діліться інформацією, яку не можете перевірити.

Інтернет – це двосторонній меч. Правдива і неправдива інформація дуже тісно переплетені. Тож мисліть критично і перевіряйте факти. Не поширюйте інформацію, яку можна знайти тільки на сайтах із сумнівною репутацією. Якщо маєте сумнів у достовірності новини, то зверніться до провідних видань, які турбуються про свою репутацію і не стануть поширювати чутки.

Наприклад, якщо ви читаете про те, що пастор був заарештований за проповідь проти одностатевих шлюбів, на сайті на зразок RightWingPatrioticAntiHillaryNews.info, то не тисніть кнопку «Поділитися», поки не перевірите це у провідних виданнях. Якщо ця подія справді відбулася, то про це напишуть на FOX News, CNN, ABC і т.д. Якщо ці інтернет-видання про це не писали, то означає, що скоріш за все цього не було. Ми не зможемо жалітися на те, що нас обманюють, якщо самі будемо провідниками таких новин.

2. Переконайтеся в тому, що інформація, якою ви ділитесь, не є наклепом на людей.

Не діліться історією, якщо вона далека від правди. Якщо щось виглядає занадто необгрунтованим, то скоріше всього воно таким і є. Недобре поширювати про людину неприємні чутки, наклеп, лити бруд.

Ісус наказав нам чинити з іншими так, як би ми хотіли, щоб вони чинили з нами. Я не хочу, щоб про мене говорили речі, які не мають жодного відношення до реальності. Тому мені не слід розповідати подібні речі про інших.

Під час президентської кампанії 2016 року Бет Мур виступила з приводу сумнозвісного запису, де сказано, що Дональд Трамп принижує гідність жінок. Після цього видання Breitbart стверджувало, що Мур підтримує Хіларі Клінтон. Але і це було далеким від правди. Ми можемо з повагою говорити про наші відмінності, не роблячи різких безпідставних заяв. В іншому випадку ми нічим не кращі від жовтої преси.

3. Бережіть свою честь.

Ми – люди правди. Коли ми, як люди правди, беремо участь в обміні неправдивою інформацією, то не лише завдаємо шкоди іншим, але шкодимо і своїй особистій репутації та свідоцтву про Христа. Наша легковірність шкодить цілій групі людей, яких називають «віруючими». Фактично, християни виглядають не зовсім розумними, поширюючи дешеві фейкові сенсації.

Ми віримо і поширюємо достовірне Євангеліє. Нам не потрібно кидати тінь на істину, розповсюджуючи обурливі фальшиві новини про політичного кандидата, якого не любимо. Це просто створює ще одну перепону між грішником і Спасителем. Ми повинні бути людьми, які розповідають світу про те, що істина робить нас вільними. Як можемо бути успішними в тому, щоб пропонувати людям свободу через істину, коли наші сторінки у соціальних мережах всіяні фейковими історіями? Інформація, яку ви поширюєте, є індикатором вашої духовності. Будьте обережні з цим.

4. Просіть вибачення, якщо ви стали частиною проблемної ситуації.

Якщо те, чим ви поділилися в соціальній мережі, потім виявилось неправдою чи фальшивою новиною, попросіть вибачення за те, що стали частиною обману. Не виправдовуйте свою легковірність, говорячи «Що ж, це могло бути правдою» чи «Такі речі трапляються». Візьміть відповідальність за свою необачність. Це знову по-

вертає нас до питання честі. Бути людьми правди означає прибирати там, де ми на-смітили. Вибачення допоможе наступного разу бути розсудливішим.

Мені не подобається говорити, що я був неправий. Це незручно. Тому визнання власної неправоти застереже від повторення подібної помилки в майбутньому. Цей вчинок засвідчить людям, що для тебе істина важливіша за сенсацію. Відповідальна поведінка стане хорошим особистим свідоцтвом.

Пастори та лідери під час проповіді можуть доносити до людей це послання. Біблія багато говорить про брехню, правду, плітки, чесність, розбірливість та прояви зла. Проповідуйте про цінність істини у житті віруючого. Ці теми також можуть бути розглянуті детальніше в невеликих групах.

5. Як не потрапити у пастку фальшивих новин?

По-перше, почніть користуватися здоровим глуздом, який нам дав Бог.

По-друге, використовуйте розсудливість і проникливість, яка приходить із Духом істини.

І наостанок, поставте самі собі деякі перевірочні запитання. Чи має ця новина якесь значення? Чи є заголовок статті настільки сенсаційним, що він заслуговує бути розміщеним на сторінках «жовтого» видання? Чи є це твердження обгрунтованим, чи воно лише здається таким, аби задовольнити моє негативне ставлення до людини, про яку йдеться в історії?

Я зазвичай отримую новини з декількох джерел. Це не означає, що всі вони говорять однаково про одні й ті самі події, або що я вірю у все, що вони кажуть. Але якщо новина є правдивою, то вона скоріш за все з'явиться у декількох провідних видання, які я читаю.

І насамкінець, пам'ятайте, що ми слідуємо за Тим, хто назвав Себе Істиною. Він сказав Пилатові, що прийшов, щоб свідчити про істину. Тоді Пилат запитав: «Що є істина?» Це запитання актуальне для нашого часу. Тому Істину у нашому житті не слід змішувати з фальшивою інформацією.

Ед Стетцер – завідуючий заслуженою кафедрою Біллі Грема «Церква, місія та евангелізм» у Вітєнському коледжі, виконуючий директор Центру Біллі Грема, видає матеріали про церковне лідерство через Mission Group.
Переклад: Ілля Вітченко

Дорогоцінне з нікчемного

Англійський поет Тенісон (1809-1892) міг узяти безвартісний лист паперу, написати на ньому поему і піднести його ціну на 3 тисячі доларів. Це – геній.

Державна скарбниця може взяти дешевий метал, відчеканити на ньому голову короля та оцінити у 5 доларів. Це – гроші.

Добрий ремісник може взяти на 5 доларів матеріалу й зробити з нього предмет вартістю 50 доларів. Це – вмілість.

Мільйонер Ротшильд міг підписати кусок паперу і піднести його вартість на мільйон. Це – капітал.

Мистець може взяти кусок полотна за одного долара, намалювати на ньому картину і піднести його вартість на 500 доларів. Це – мистецтво.

Бог може взяти безцінне, гріховне життя, обмити його Христовою кров'ю, вложити в нього Свій Дух і зробити його благословенням для людства й спадкоємцем Царства Божого. Це – спасіння.

Сергій Бичковський

СЛОВО ПОЕТИЧНЕ

Тримаю світ

Тримаю світ. Так просто і так важко. Така відповідальність – світ тримати... Він на вагах історії – мурашка, І не помітиш – будеш прибирати. Так, Всесвіт прибирає! Ви не знали? Витрушує свої небесні ковдри, Бо це сміття: і війни, і скандали. І чаша ця, повірте, майже повна; От-от проллється стогоном в безодню, Бурхливо потече Чумацьким шляхом... І більше не залишиться нічого. Бо Всесвіт не зважає на мурашу. А як же кажуть: «Бог створив людину За образом й подобою Своєю? Чому ж вона мурахою загине? Мурахою із людською душею...» Бо та душа ціну велику мала. За неї борг спокутний заплатили. Але, якщо вона себе продала За будь-яку ціну – продешевила. Та «сочевична юшка» має здатність Живити тіло... та труїти душу. А тіло без душі втрачає значність... Тому я цілий світ тримати мушу. Так, цілий світ. Так просто і так важко, Така відповідальність... Я тримаю... Хоч я сама – малесенька мурашка, Але я Образ і Подобу маю.

Олена Несміян

Сиджу під ковпаком кривої влади

Сиджу під ковпаком кривої влади, Яка на смерть воює із Христом З ментальністю психічної бравади, З «лавровим» від диявола вінком,

Кладе в підвали тьми сліпих мільйони Під царство мертвих з назвою Содом, Червонорого та червонодзвонне, – Над самим пеклом провело кордон.

Царі ведуть весь світ в безодню, Бісами одержимі в дикий час; Пощо їм благодать й любов Господні, – Безбожництвом їх шлях у них зачавсь.

Молюсь під ковпаком людської влади, За тих, — що не до смерті гріх на гріх, Які не розуміють Спаса правди В позначеній руїною порі.

Петро Яциук

Треба, врешті, навчитись жити

Треба, врешті, навчитись жити, подолавши сумніви і страх. Вогника любові не згасити на семи пронизливих вітрах. Не віддати душу на поталу. Доки жевріє у сутінках свіча, вслухатись у вічності хорали, тулячись до Божого плеча.

Тетяна Свірська

ХРИСТІЯНСЬКИЙ ДУХОВНО-ПРОСВІТНИЦЬКИЙ ЧАСОПИС

Адреса: а/с 116, м. Рівне, 33028, Україна.

Телефон: (0362) 63-79-76

www.slovovchitelyu.org

СЛОВО
ВЧИТЕЛЮ

Християнська телепередача «Мир вам»

www.mirvam.at.ua

Заочна Біблійна школа "Емаус"

Безкоштовні дистанційні курси з вивчення Біблії для дорослих та дітей.

Інформація за телефоном: +380987959650, +380970345049

Почтова Біблійна Школа

Біблійно-господарська

Духовно-просвітницька газета
Свідоцтво про державну реєстрацію
Серія ТР №597-197р 30.11.2012 р.
Тираж 6500 шт. Віддруковано
Друкарня «Буковинський видавничий дім»
м.Чернівці, вул. Лесина 31
+38 050 997 51 86 +38 098 311 08 98

Головний редактор
Анатолій Яковчук
Верстка та дизайн: Анатолій Яковчук
Літературна редакція: Анна-Віталія Палій,
Олена Яковчук, Людмила Дмитрус
Адреса в Інтернеті: www.slovoproslovo.info

Адреса редакції: вул. Січ. Стрільців 63/49 м.
Бережани, 47501, Тернопільська обл. +380966126096,
slovoproslovo@ukr.net
Видання здійснюється на добровільні пожертвування і
розповсюджується безкоштовно.
Номер рахунку для пожертвувань:
5168 7422 2234 5641, ПриватБанк

Запрошуємо вас